

ĐỐI THOẠI CỜ ĐỎ CỜ VÀNG

Phùng Mai
Nguyễn Thanh Giang
Nguyễn Quang Duy

Anh Phùng Mai thân mến

Cảm ơn anh đã cho tôi đọc tư liệu về buổi làm việc của QTNLT với chính quyền Úc, làm cho tôi hiểu rõ hơn về các anh để thấy trân trọng hơn. Trân trọng và vui mừng vì thấy đây đó vẫn có những người hiểu đúng và làm những việc thiết thực có ích cho công cuộc đấu tranh vì dân chủ hóa VN. Do vậy, anh thấy cách xưng hô của tôi hôm nay với anh đã có khác.

Trước đây dù chỉ mới biết một ít về cơ bản, tôi cũng đã ủng hộ các anh. Chắc anh đã nhận được bức thư gửi một quỹ tài trợ nước ngoài cho QTNLT cách đây ít hôm?

Tôi cũng hiểu được như anh:

“Càng là những người kém hiểu biết thì họ càng dễ hiểu lầm và họ phản pháo bằng những lời lẽ dĩ nhiên chua chát. Đơn giản vì họ là người tầm thường. Tiếc rằng trong xã hội số đông là người tầm thường, còn lại nếu có người hiểu biết thì họ thâm lặng” .

Tuy nhiên, họ quá nhiều nhiều quá làm ta thấy quá mệt mỏi. Sức chịu đựng của con người có hạn, mà tôi thì đã già!

Hãy đọc lại tất cả những gì tôi đã viết để thấy tôi chưa hề phỉ báng, thóa mạ ai, kể cả những người vô cớ lăng mạ, chửi bới tôi. Vậy thì can chi mà tôi phỉ báng cờ vàng.

Dẫu sao tôi vẫn không đồng ý với anh khi cho rằng:

“Tôi nghĩ người CS có thể từ bỏ cờ đỏ dễ hơn người hải ngoại và dân miền nam bỏ cờ Vàng vì những lý do rất khách quan”.

Tôi muốn có một lá cờ mới hoàn toàn do thế hệ trẻ tạo tác. Cờ đỏ và cờ vàng đều chỉ nên đưa vào kho tàng lịch sử để tưởng niệm một quá khứ đau thương buồn tủi của dân tộc mình, đất nước mình. Nếu bản thân lá cờ không có tội thì nó cũng đã bị vấy bẩn khi người ta vác lên để xông tới chém giết, tàn hại nhau.

Cùng là tội đồ của dân tộc cả sao mỗi người không biết tự sám hối mà cứ còn dương dương phòng mang trọn mắt xía xói tao mới đáng phong thánh, mà phải bị lãng tri thì chua xót quá. Tôi thấy mình thực sự bất lực, chỉ còn muốn khóc!

Nhưng thôi anh ạ, hãy bỏ ngoài tai và cũng không cần đối đáp làm gì với những kẻ hờn hĩnh, cuồng dại và hãy tin vào quảng đại quần chúng, tin vào nhân dân ta.

Chúc anh khỏe, gia đình hạnh phúc, QTNLT càng có nhiều đóng góp xứng đáng cho sự nghiệp dân chủ hóa VN.

Thân ái
Nguyễn Thanh Giang

PS: Anh cho phép tôi gửi những đoạn đối thoại này đến một số bạn bè để phổ biến quan điểm của chúng ta anh nhé

Thưa ts Giang

Tôi đánh giá cao nhận định này:

Chưa có điều kiện để hội họp bàn thảo thì mỗi người hãy tự làm theo cách của mình và phải biết trân trọng những người khác. Đây là bài học sơ đẳng của văn hóa dân chủ.

Quý TNLT nói chung đã làm gì phần nào ts đã biết, còn nhiều việc khác, [xin bấm vào đây, một tấm hình bằng vạn lời nói](#). Cho dù thiên thời địa lợi mà nhân **KHÔNG** hòa thì không làm được. Tôi tha thiết mong ts Giang hãy trân trọng người khác, đừng xúc phạm họ nữa, đặc biệt cờ vàng mà bảo là của ngoại bang! Vì dù sao mình cũng là một trí thức mà cộng đồng hải ngoại quý mến ngay từ ban đầu, đừng đánh mất cảm tình đấy, cá nhân tôi và hàng trăm người VN ở Melbourne đã đổ ra Sofitel Motel đòi trả tự do cho ts Nguyễn Thanh Giang vào ngày ông Võ Văn Kiệt sang Úc làm việc ngoại giao năm 1998. (nếu không nhớ lắm thời gian, nhưng người ta căng biểu ngữ và đã làm như thế)

Tôi cũng đồng ý rằng: *đang ở trong nước mà dám phủ nhận cờ đỏ là đáng tôn vinh biết bao*

Một phe CS đã quá sức để mình đối thoại/ đương đầu, tại sao lại gây thêm áp lực cho mình nếu không muốn nói là tác hại đến nguồn lực đang hỗ trợ mình ở hải ngoại? Tổng thống Obama có chú ý đến nhạc sĩ Việt Khang cũng là do sức mạnh của những người dân rất tầm thường, nếu ts chưa biết thì hãy ghi nhận điều này, hàng trăm ngàn chữ ký đã đệ trình tổng thống Obama, hai bài hát của VK được yêu cầu dịch sang Anh ngữ cho tổng thống nghe...

Là một trí thức, rất mong ts hãy suy nghĩ lại lời nói này:

Những người chửi rửa bọt mạng kia có ai dám về VN, không phải để rửa xả cờ đỏ, mà để chỉ xin được treo cờ vàng bên cạnh cờ đỏ không?

Xin đừng lấy ông Nguyễn Cao Kỳ, Phạm Duy... để nói đó là cộng đồng hải ngoại!

PM

From: nguyen thanhgiang <thanhgiang36@yahoo.com>

To: Phung Mai <phungmai871@yahoo.com.au>

Sent: Wednesday, 21 November 2012 6:55 PM

Subject: Về: Về: Về: Re: Nguyễn Thanh Giang lại ra tay

Phạm Đình Trọng dám viết câu ấy là rất đáng nể, đáng quý. Người dám trích để nhấn mạnh lại câu ấy cũng rất đáng hoan nghênh chứ.

Sao không thấy cái gan anh hùng, đang ở trong nước mà dám phủ nhận cờ đỏ là đáng tôn vinh biết bao.

Những người chửi rửa bọt mạng kia có ai dám về VN, không phải để rửa xả cờ đỏ, mà để chỉ xin được treo cờ vàng bên cạnh cờ đỏ không?

Đừng động đến ông Hồ, đến cờ đỏ thì đòi dân chủ, nhân quyền, thậm chí chửi Đảng người ta còn nghe. Chửi cụ Hồ, chửi cờ đỏ thì ngay cả một số dân oan họ cũng đi báo công an đấy.

Tôi ngày càng thất vọng đối với một số "chiến sỹ dân chủ tiên phong". Họ vừa thiếu hiểu biết, vừa lỗ mãng nên đã phá nát phong trào. Cứ thế này thì chắc chắn họ sẽ không được đến lông chân CS chứ đừng nói lật đổ.

Họ, bọn cộng sản mù quáng & lũ chống cộng cực đoan đều là tội nợ, là nghiệp chướng của dân tộc. Những quái thai chính trị.

Nói cho quảng đại quần chúng nghe là rất cần, diễn biến hòa bình những kẻ lãnh đạo cũng rất quan trọng.

Tiếc rằng, chỉ hô hào, gào thét, chửi rửa vô văn hóa mà mấy ai chịu làm đâu. Năng lực con người chỉ có hạn. Tôi cũng lắm chỉ phụ trách mảng diễn biến hòa bình, cải tạo nhận thức bọn lãnh đạo, tập san Tổ Quốc của tôi cũng chỉ đảm đương phần việc này là chính. Lẽ ra cần có những bản tin ngắn, những tờ rơi ... tán phát tận xưởng máy, thôn làng ... nhưng mấy ai cùng chung tay góp phần triển khai đâu.

Có điều kiện hội họp mà giải trình, mà thuyết phục nhau thì mới hành động đúng được và mới mong đóng góp tốt cho đất nước được. Nhờ các anh nói với họ đừng hợm hĩnh cho rằng chỉ có mình là biết, là đúng, là hay.

Chưa có điều kiện để hội họp bàn thảo thì mỗi người hãy tự làm theo cách của mình và phải biết trân trọng những người khác. Đây là bài học sơ đẳng của văn hóa dân chủ.

Nguyễn Thanh Giang

Từ: Phung Mai <phungmai871@yahoo.com.au>
Tới: nguyen thanhgiang <thanhgiang36@yahoo.com>
Đã gửi: 6:13 Thứ Tư, 21 tháng 11 2012
Chủ đề: Re: Về: Về: Re: Nguyễn Thanh Giang lại ra tay

TS Giang Kính

Vâng, tôi biết rõ hai bài vừa qua chủ tâm không phải cờ quạt, chính vì thế tôi đã giải thích là lời đó không phải của NTG mà là của Phạm Đình Trọng, có in nghiêng rõ ràng. Động đến lá cờ là điều nhạy cảm, nếu tôi là tác giả thì tôi sẽ không trích đoạn ấy để gây hiểu lầm. Ai cũng có thể hiểu thâm ý của tác giả trong một bài rất lồi cuốn lại kèm vào đoạn hết sức khó nuốt ấy!

Tác giả Phạm Đình Trọng viết rất rõ ràng, (*là lá cờ của một nhà nước chỉ là công cụ của nước ngoài!*) Càng là những người kém hiểu biết thì họ càng dễ hiểu lầm và họ phản pháo bằng những lời lẽ dĩ nhiên chua chát. Đơn giản vì họ là người tầm thường. Tiếc rằng trong xã hội số đông là người tầm thường, còn lại nếu có người hiểu biết thì họ trầm lặng.

Diễn biến hòa bình có được không chỉ CS cỡ bự thay đổi mà còn phải có sức ép của thế giới và người dân mới quan trọng hơn. Nếu phải lôi kéo CS cỡ bự mà mất lòng dân thì đó là điều đáng tiếc, liệu khi CS cỡ bự nghe mình, thì mình có hoàn toàn chiếm ưu thế không hay họ lại lũng đoạn mình? CS đã lũng đoạn nhiều trí thức rồi, liệu mình có bản lĩnh hơn những người đã từng bị CS bự lũng đoạn trong quá khứ?

Một câu nói xúc phạm mà mình lại trích ra đưa vào bài của mình thì đó là một con sâu làm rầu nồi canh, hơn thế, đây không phải con sâu thứ nhất thừa ts Giang.

Mình có thể nói anh em mình ở phía VNCH, nhưng đó không thể làm vật bảo chứng cho quan điểm đường lối mục đích của mình, vì như đã nói nhiều trí thức đã bị CS lũng đoạn. Có biết bao nhiêu người có bản lĩnh, CS đã không thể sử dụng thì họ ám sát, chuyện này đã xưa nhưng vẫn còn tái diễn. Người bản lĩnh đã chết, cái họ để lại là những lời thi phi!

PM

From: nguyen thanhgiang <thanhgiang36@yahoo.com>

To: Phung Mai <phungmai871@yahoo.com.au>

Sent: Tuesday, 20 November 2012 8:48 PM

Subject: Về: Về: Re: Nguyễn Thanh Giang lại ra tay

Phải nói rất thật rằng gần hai chục năm qua tôi đã viết hàng nghìn trang chính luận, chưa bao giờ tôi bàn định gì đến lá cờ vàng. Khi tôi viết về NGK, PDT cũng không phải để viết về lá cờ vàng. Hãy đề nghị mọi người đọc lại tất cả những gì tôi đã viết để thấy được tấm lòng của tôi đối với những người ở chiến tuyến bên kia (ba tôi và ba em trai của tôi cũng đã từng ở bên ấy. Ba tôi từng làm cho USAID và các em tôi đều đã trong quân ngũ VNCH).

Tôi chính là người đã gửi thư cho thủ tướng Phạm Văn Đồng đề nghị nhìn nhận lại vấn đề đồng bào ta ở nước ngoài và viết những bài: Một buổi tối ở Nữu Ước, Tinh hoa VN lấp lánh khắp năm châu, Tinh thần VN - sức sống thời gian, sức sống không gian), là người đầu tiên, từ cách đây 16 năm công khai yêu cầu phải coi tử sỹ VNCH như liệt sỹ nói chung (Bài Thấp chung nén nhang cho tấn thăm kịch quá khứ ...)

Tôi không hài lòng khi thấy một số người muốn làm chính trị mà hồ đồ, nông cạn quá. Sự hàm hồ làm cho họ như là mất trí và tàn bạo. Chỉ chăm chăm tỉa lá dọn cành mà không biết vun bón cho sự lực lưỡng của thân cây, khoét vào cái tiểu tiết để giết phần đại sự. Chính vì vậy mà trong nước cũng như ngoài nước đôi khi chỉ thấy người ta quay vào chửi bới thậm chí sát phạt nhau tàn độc, làm nhục chí nhau và làm tan rã đôi ngũ.

Buồn cho dân tộc mình vì những người như thế!

Chúng ta lên án bạo lực CS nhưng tôi thấy nhiều người lại muốn đường vinh quang của họ phải được xây bằng xác của cộng sản! Danh dự của họ phải đạp lên danh dự của người khác!

Tôi có lẽ là người rất hiếm hoi ở Hanoi mà chưa bao giờ vào lăng viếng ông Hồ, nhưng tôi phải tránh động đến ông Hồ và cờ đỏ, cờ vàng thì mới có được nhiều độc giả trong nước, kể cả các đảng viên cỡ thường và cỡ bự đọc. Tôi chủ trương diễn biến hòa bình nên rất cần CS cỡ bự đọc tôi, nghe tôi.

Tôi đã già và quá mệt mỏi, không phải chỉ bởi sự đàn áp khốc liệt của chính quyền mà còn bởi sự độc ác của những người cùng chiến tuyến nên có lẽ sẽ phải nghỉ ngơi thôi anh ạ.

NTG

Từ: Phung Mai <phungmai871@yahoo.com.au>

Tới: nguyen thanhgiang <thanhgiang36@yahoo.com>

Đã gửi: 10:26 Thứ Ba, 20 tháng 11 2012

Chủ đề: Re: Về: Re: Nguyễn Thanh Giang lại ra tay

Thưa TS Giang,

TS có nghĩ rằng ông PĐTrọng viết: *Không thể là lá cờ vàng vốn xuất xứ là lá cờ của một nhà nước chỉ là công cụ của nước ngoài!* " là rất xúc phạm người ta không? Tại sao mình xỉ nhục người ta, khi người ta phản ứng lại, thì bảo người ta độc đoán? Nếu có thời gian ts nên đọc comments của độc giả trên danchimviet.info, cũng nên bình tĩnh, đặt địa vị mình vào trường hợp người khác, đặc biệt đối với những người tầm thường thì biết nỗi xúc động thật sự của họ rất có lý.

Tôi nghĩ người CS có thể từ bỏ cờ đỏ dễ hơn người hải ngoại và dân miền nam bỏ cờ Vàng vì những lý do rất khách quan, tôi tin là ts biết lá cờ tỉnh Phúc Kiến, cờ đỏ búa liềm và cờ đảng CS. Lá cờ đỏ sao vàng nó không có cái gì Việt Nam trong đó cả về nghệ thuật cũng như lịch sử, ngoại trừ mấy chục năm dưới sự điều hành nhà nước VN của đảng CSVN. Ngoài ra nó chính là của ngoại bang, người có liêm sỉ thì họ biết xấu hổ mà từ bỏ nó rất dễ dàng.

Ở hải ngoại, càng những người tầm thường thì họ càng thẳng thắn và cộc cằn, càng những người trí thức, có quyền thì lại càng phải lễ độ với người dân, tiếc rằng văn hóa VN đã không tạo nên tâm lý người VN như thế.

Nguyễn Thanh Giang người tài, tôi quý trọng vì có lẽ tôi đọc hầu hết bài ông viết từ rất sớm và vì thế đã để lại tôi một cảm tình riêng, cũng có thể nói rằng tôi bị cảm hóa. Nhưng không riêng gì tôi, cô Công Nhân không hề giấu giếm cảm tình đó và cả một số phóng viên hải ngoại v.v... Nếu con người có thể bị cảm hóa vì đọc một tác giả, thì ts Giang cũng có thể bị cảm hóa bởi ai đó, mà người đó nếu đã hết lòng vì đảng CS như ông Trần Xuân Bách, Võ Văn Kiệt, Phạm Đình Trọng...Thì cảm giác ghét cờ Vàng là điều dễ hiểu. Cái tâm lý tôi không thích thì mọi người phải đều chê nó ẩn hiện trong hai bài viết của ts vừa qua, tuy ông không nói nhưng dùng lời người khác là NGK và PĐT.

Nếu quý vị ở miền bắc VN cố tình đánh đồng giá trị lịch sử lá cờ đỏ cũng giống cờ Vàng (*vốn xuất xứ là lá cờ của một nhà nước chỉ là công cụ của nước ngoài!*) thì đó là điều thiếu khách quan, chưa tìm hiểu đủ nếu không muốn nói là xỉ nhục người ta, điều này là do khả năng/phương tiện/thời gian cho phép họ tìm hiểu, ngoài ra còn thành kiến đối với VNCH khiến họ không muốn tìm hiểu.

Như đã nói, ts Giang là người cao thủ trong lời văn để đạt mục đích, đặc biệt là chiến thuật tiệm tiến, một cao thủ trong thuật "Đắc Nhân Tâm" cá nhân tôi và nhiều người đã bị chinh phục, bởi vì ông là người có tài thật, nhưng trong lúc này ông vẫn consistence và ôn tồn về lá cờ "Xanh" không cộng sản như thế, thiết nghĩ ts thiếu khách quan nếu không muốn nói có ác ý với người VNCH hoặc những người yêu cờ vàng ở hải ngoại, thiếu viễn kiến về một ngày hòa giải thật sự cho dân tộc VN trong và ngoài nước, miền bắc và miền nam, cộng sản và cộng hòa...ông chỉ nghĩ trong phạm vi những người CS phản tỉnh chứ ông không nghĩ đến những người miền nam như bác TTL đã nói TTYN đã tung cao cờ vàng, đã phải đi tù như Việt Khang, cô bé Phương Uyên...

TS có để ý rằng trước đây các biểu ngữ hoàn toàn nền đỏ chữ vàng, nay họ công khai đổi ngược lại đặc biệt những biểu ngữ ở miền nam? một tình yêu âm thầm vì bị ngăn cản cảm đoán thì tình yêu đó nóng bỏng lắm thừa ts Giang. Tất cả những người đó đều là người VN quốc nội, chất phát đáng thương lắm. Lẽ nào ta xúc phạm tâm lý họ?

PM

From: nguyen thanhgiang <thanhgiang36@yahoo.com>
To: Phung Mai <phungmai871@yahoo.com.au>
Sent: Tuesday, 20 November 2012 12:41 PM
Subject: Về: Re: Nguyễn Thanh Giang lại ra tay

Nên đi từ dễ đến khó. Cần góp phần đẩy xã hội vận động đến những mục tiêu gần, trước khi muốn thúc sừn mọi người phải vọt ngay đến đích. Hãy nói những gì khả dĩ có thể làm được chứ không nên chỉ nói cho sướng miệng. Tôi rất buồn là ở hải ngoại ít người có tư chất dân chủ mà nhiều người độc tài, độc đoán hơn cả cộng sản!

NTG

Từ: Phung Mai <phungmai871@yahoo.com.au>
Tới: Thanh Giang <thanhgiang36@yahoo.com>
Đã gửi: 18:18 Thứ Hai, 19 tháng 11 2012
Chủ đề: Fw: Re: Nguyễn Thanh Giang lại ra tay

FYI

----- Forwarded Message -----

Bác TTL Kính

Về nhà đọc lại email cũ đã gửi cho bác, tôi lại thích bàn bạc thêm với bác một tí nữa.

Cộng đồng VN ở Úc và Mỹ lớn mạnh và đông người như thế, tôi đã chứng kiến và tham dự với cả chục ngàn người cầm cờ vàng biểu tình chống đài VTV4 mà đài SBS tiếp vận hồi năm 2003, mười ngàn người 1 ngày, liên tiếp trong hai ngày lao động chứ không phải weekend, đó là con số cảnh sát tường trình ở tiểu bang NSW chứ không phải họ bịa đặt để cho nhau ăn bánh vẽ... trong khi cộng đồng ở cả nước úc theo như tôi nhớ thì 200 ngàn. một tỉ lệ 1/20 là rất khó kiếm, họ là những người tôn sùng cờ vàng thật sự, ta cũng không thể bỏ qua hàng triệu người miền nam hiện nay họ vẫn yêu mến cờ vàng nhưng họ buộc lòng phải giấu kín, một tình yêu vụng trộm âm thầm thì nóng bỏng lắm bác ạ.

Nếu tổ quốc VN thật sự dân chủ thì ít nhất phải có hai đảng chính trị, hai đảng này ít nhất phải trải qua những giai đoạn bầu cử và quốc hội phải độc lập với đảng không như cái quốc hội bù nhìn CSVN. Tôi mơ ước hơi nhiều đấy, tuy nhiên cứ phải mơ ước, phải tưởng tượng và giả sử... cho dù cái văn hóa VN của người quốc nội hiện nay, nhất là những người miền bắc còn rất bảo thủ vì họ chưa từng sống như miền nam họ không hiểu rõ.

Bác cứ tưởng tượng nếu có một bầu không khí dân chủ lành mạnh như thế có được ở VN, thì khi quốc hội đề xướng việc vẽ cờ tổ quốc và bình chọn cờ tổ quốc VN, quốc hội sẽ không thể không nhìn xa trông rộng qua bên kia bờ đại dương hàng trăm ngàn người chào cờ Vàng mà quốc hội dân chủ này có thể bỏ lỡ cơ hội tạo cho chính các dân biểu VN tương lai được nghênh chào long trọng khi họ ra hải ngoại. Khi họ đặt bút vẽ và bình chọn màu cờ chắc chắn họ phải hỏi ý kiến người Việt hải ngoại, và hàng triệu người miền nam, họ không ngu gì làm mất lòng một số đông rất mạnh ở hải ngoại, là tai mắt, là viễn vọng kính cho một Việt Nam trong tương lai và cũng là những người để các dân biểu VN có thể tự hào vì nòi giống này đã đóng góp vào đất nước Mỹ/Úc này những công trình, những phát minh mà tổ quốc này phải ghi ơn.

Người ta đã ăn quen món mắm tôm, bây giờ bảo họ nấu bún riêu bằng Vegemite chắc là không ổn, tâm lý con người cũng thế, quen cờ Vàng bây giờ anh vào nhà người ta, anh bảo họ phải chào cờ Xanh!...

Nếu muốn tương lai VN có được sự hòa giải tốt đẹp thì bằng cách nào đó quốc hội mới phải tôn trọng cờ vàng, họ phải có đầy đủ lý do chính đáng được cộng đồng hải ngoại chấp nhận họ dùng cờ khác tại quốc nội và không thể phủ nhận lá cờ vàng của người Việt hải ngoại. Nếu không họ đánh mất một dịp may hiếm có mà CSVN đã vấp phải đó là phân biệt đối xử với quân nhân cán chính VNCH sau 1975. Họ sẽ gây thêm hận thù đáng tiếc chỉ vì màu cờ, họ sẽ bị khinh chê khi đi công du và làm ngoại giao nơi hải ngoại. Họ sẽ khó lòng chiêu dụ sự hợp tác của người hải ngoại... nói tóm lại họ lại đi vào vết xe đổ mà CS đã đi. Tôi rất sợ một quốc hội thiên vị, thiếu viễn kiến mà nếu bị một số người CS miền bắc giật giây để thỏa mãn tâm lý cá nhân hay tập thể nhỏ thì VN sẽ đắm chìm còn lâu.

Riêng cờ đỏ, cờ tỉnh Phúc Kiến, Hồ Chí Minh là tên đạo tặc đủ thứ tác phẩm thì miễn bàn.

Hôm nay nhà in đã gửi tôi bản vẽ cuối cùng, họ khuyên nên bỏ border ở hai đầu Banner mà chỉ nên có ở trên và dưới, vì hai đầu có lỗ xỏ dây, ngoài ra nó làm banner ngắn hơn 22Cm nữa, tôi xem lại thì thấy cũng đẹp nên "tự cho phép" mình đóng dấu Approved. Hy vọng sẽ không ai phản đối, mời bác xem bản Final đính kèm. Banner của POCF trong ngày hội chợ tết mà không có bác góp ý chắc chắn không đẹp thế này đâu.

Phùng Mai

www.tnlt.net

Quy Tù Nhân Lương Tâm

Prisoners Of Conscience Fund Inc.

ABN 35 063 384 534. A0055067H

From: Phung Mai <phungmai871@yahoo.com.au>

Subject: Re: Re: Nguyễn Thanh Giang lại ra tay

Ông Giang thích cờ đỏ là chuyện bình thường, hiếm có người như Nguyễn Chí Thiện 'vất cờ vất đảng...'

Tổ quốc VN là của người trẻ trong nước, chúng ta sẽ chết, lá cờ đã được lịch sử ghi nhận, nếu một mai không còn CS mà thế hệ trẻ chọn màu cờ khác, thì đó là quyền của họ, còn tôi và bác đã chọn biểu tượng cho mình. Ông Giang có biểu tượng nào của ông thì mặc ông ấy. Vấn đề quan trọng là dẹp bỏ độc tài độc đảng cs. Sự đóng góp của ông Giang làm lung lay chia rẽ đảng CS, và kích thích những ngòi bút mới, can đảm mà trẻ tuổi ta không thể phủ nhận. Nhưng ông ấy cũng là người, có đầy đủ tình cảm thương ghét quen lạ... Dẫn đến thích cái này không thích cái kia. Nhưng ông ấy không thể là tất cả, chẳng đại diện cho tuổi trẻ được.

Australia cũng đã nhiều lần nêu lên vẽ lại lá cờ của Australia, không muốn copy England hay hậu duệ của England... Họ muốn dẹp luôn cả người đại diện nữ hoàng ở Australia. Các thế hệ thế chiến thứ 2 phản đối kịch liệt nhưng xem ra thế hệ trẻ sẽ thắng

Với tôi, nếu sau CS mà thế hệ trẻ không dùng cờ vàng thì tôi không bao giờ nói họ phủ nhận cờ vàng, miễn là họ chọn một lá cờ có toàn dân trưng cầu dân ý là tôi hài lòng. Còn lá cờ vàng là của tôi, của bác, của người hải ngoại. Bác hãy vững tin lá cờ vàng sẽ không bao giờ mất đâu mà sẽ được trân trọng, cũng như lá cờ bà Trưng bà Triệu v.v... Còn cờ CS thì sẽ ra sao khỏi cần giải thích, Nếu có một thể chế không phải CS ở trong nước ra đời mà không nhìn nhận lá cờ vàng của chúng ta, thì cũng như ông giám mục Nguyễn Minh Mẫn đấy thôi, Xin lỗi,

nếu sau CS mà VN có một lá cờ xanh chẳng hạn, nếu họ ra hải ngoại làm việc ngoại giao, cắm cờ xanh mà không có cờ vàng cùng bay bên cạnh thì họ sẽ ăn trứng thối bác ạ. Cờ vàng là của tôi, anh mà lờ xó sang đây cần tôi welcome để chính quyền ở đây trân trọng anh thì phải biết lễ độ nhé. Đây là sự thật, chính quyền sau CS họ sẽ không ngu như thế đâu, tôi vững tin ở tuổi trẻ VN.

Phùng Mai

From: "

Subject: Re: Re: Nguyễn Thanh Giang lại ra tay

Anh PM,

Tôi đọc hết bài đó và biết là ông TG trích từ sách của PĐT chứ. Nhưng anh phải để ý, ông này cứ trích những đoạn như vậy từ NGK đến PĐT. Ông ta phải đồng ý thì mới trích chứ không phải chỉ là thiếu sót như anh nói đâu.

Mà đồng ý như vậy thì tôi không thể nào coi ông này là một trí thức được. Cứ trích Socrates và descartes là trí thức sao? Ông ta có biết lịch sử của cờ Vàng không mà nói bậy như vậy? Ông ta rõ là cố tình, vì lần này là lần thứ hai cùng một luận điệu, nên ĐCV mới trích ra làm lời giới thiệu để thu hút người đọc.

Thật đáng tiếc cho những người lớn tuổi mà thiển cận, hãy nhìn gương những người trẻ trong TTYN, họ chưa sống dưới lá cờ Vàng một ngày mà họ dám rải truyền đơn mang lá Cờ Vàng, họ dám viết còm hoan nghênh anh vô địch võ thuật Cung Lê vừa chiến thắng ở TC lên lãnh giải với lá cờ Vàng trong tay trên danlambao...

Mình không thể để cho ai dù với lý do gì đi chăng nữa xuyên tạc lá cờ Tổ Quốc được. Phải chăng dẹp bỏ cờ máu để thay thế bằng cờ khác là nhìn nhận là cờ Vàng không chính đáng à? Những người cs đã sáng mắt và từ bỏ cờ Máu là nhìn nhận là chính thể cs là sự sai lầm lịch sử thì phải tôn trọng lá cờ Vàng vì bên QG (ngoài NGK ra) có ai bao giờ xé bỏ lá cờ Vàng đâu?

Tư tưởng ông này hãy còn xhcn lắm, vì trích cả Marx rất coi trọng 'những người biết suy tư'...chỉ tiếc là ông NTG trích thì nhiều nhưng chính ông ta chẳng biết suy tư đấy!

TTL

---- Message d'origine ----

Objet : Re: Nguyễn Thanh Giang lại ra tay

Date : 19/11/2012 00:46:38 CET

Bác TTL kính

Lâu lắm rồi tôi không có thời gian để đọc những bài như thế, của bất cứ của ai từ cô Thục Vy, Buôn Gió cho đến Hà Sĩ Phu, Nguyễn Thanh Giang... Chỉ đủ thời gian theo dõi thời sự là hết sức rồi. Tất cả những bài tôi có thể đọc là những bài anh em trong quỹ TNLT nhắc tôi phải đọc như bài này bác nhắc tôi và như bài trước bác cũng nhắc tôi. Tôi cần những người nhắc nhở như vậy, xin cảm ơn bác rất nhiều vì đã luôn quan tâm đến POCF nói chung và cá nhân tôi nói riêng mà nhắc nhở...

Bài này ông Nguyễn Thanh Giang viết cũng tương tự bài trước bác nhắc nhở tôi. Những lời ông Giang viết rất rõ, trong bài trước ông Giang trích đoạn của Nguyễn Gia Kiểng trong cuốn sách TQAN, bài này ông Giang trích đoạn trong hồi ký của ông Phạm Đình Trọng. Web Đàn Chim Việt đăng lại có in nghiêng rõ ràng, đó là lời của ông Phạm Đình Trọng chứ không phải của ông NTG

“ ... chính những người cộng sản Việt Nam đã làm cho lá cờ của khởi nghĩa Nam Kỳ, lá cờ của cách mạng Tháng Tám không còn là lá cờ của cả dân tộc Việt Nam nữa! Và một vấn đề nghiêm túc, lớn lao, khẩn thiết đang đặt ra: Đã đến lúc cần có lá cờ tập hợp cả dân tộc Việt Nam! Không thể là lá cờ đỏ nhỏ nhen của một giai cấp, lá cờ lấy giai cấp thống trị dân tộc, đàn áp dân tộc! Không thể là lá cờ vàng vốn xuất xứ là lá cờ của một nhà nước chỉ là công cụ của nước ngoài! Cần có lá cờ mới mẻ, tinh khôi của cả dân tộc Việt Nam, của chín mươi triệu người Việt Nam đang sống trên đất nước Việt Nam thống nhất và đang sống trên khắp thế giới! Lá cờ xanh màu rừng, xanh màu biển, xanh màu đồng ruộng Việt Nam và sáng chói tinh thần yêu nước Nguyễn Thái Học!” (6).

Với một người như ông Phạm Đình Trọng, Trần Xuân Bách, Lê Hồng Hà, Nguyễn Thanh Giang, Vũ Cao Quận, Vũ Thư Hiên, Bùi Tín... Tôi không trách họ trân trọng lá cờ đỏ, đằng này ông Phạm Đình Trọng mạnh dạn xé toạc lá cờ đỏ và đề nghị một lá cờ khác là điều đáng khâm phục vì ông đã vượt lên chính mình, khó lắm bác ạ. Lá cờ là biểu tượng cho một niềm tin của mình một thời đã gắn bó với nó, tâm lý hay thể xác đều là những giá trị có thực cần phải tôn trọng, cá nhân tôi cho dù chưa bao giờ đổ máu vì lá cờ vàng nhưng tôi vẫn trân quý nó vì nó trở thành một phần của cuộc đời tôi từ tuổi thơ cho đến nay ở Australia, nếu vì bất cứ lý do gì, từ sức mạnh quyền lực vũ khí cho đến lý luận, lịch sử...(nếu tôi thua) Nếu ai bảo vì những lý do ấy PM phải xé bỏ cờ Vàng thì tôi đau xót lắm, một nỗi đau tâm lý, tôi tin rằng tác giả Phạm Đình Trọng cũng đau xót khi phải xé toạc lá cờ đỏ chính ông đã từng đổ máu mà đề nghị một lá cờ khác. Tuy nhiên có một câu ông viết tôi không đồng ý: *"Không thể là lá cờ vàng vốn xuất xứ là lá cờ của một nhà nước chỉ là công cụ của nước ngoài!"* Tôi không đòi hỏi cờ Vàng bắt buộc sẽ là cờ quốc gia VN sau khi CS sụp, nhưng bảo rằng cờ vàng **vốn xuất xứ** của một nhà nước chỉ là công cụ của nước ngoài thì không đúng. Lịch sử cận đại VN đã không thể thoát khỏi sự can thiệp của các nước ngoại bang, nhưng cờ Vàng có lịch sử lâu đời rồi. Tôi thông cảm sự bất toàn của ông PĐT vì kiến thức của ông cũng bị nhào nặn từ một guồng máy tuyên truyền một chiều. Và rất có thể ông đã "suy bụng ta ra bụng người" là cờ đỏ vốn xuất xứ là cờ của tỉnh Phúc Kiến bên Tàu, bây giờ đảng CS phục tùng Tàu như thế rõ ràng ông phải phỉ nhổ lá cờ đỏ ấy, Còn cờ vàng là của Mỹ-Diệm thì cũng phải bỏ đi...nhưng ông không có một biểu tượng cho lòng mình vì kiến thức và tâm lý của ông không chấp nhận cờ Vàng Mỹ-Diệm, thì ông phải đề nghị một lá cờ khác để làm dịu dàng nỗi đau tâm lý của cá nhân ông ấy thôi.

Tác giả PĐT viết một đoạn rất ngắn (đề cập đến lá cờ) trong một bài viết dài (nếu không là hồi ký) về cuộc đời binh lửa như thế, thì đoạn văn này ta không nên vội trách tác giả. Cái tâm lý dựng nên một điều gì đó phù hợp cho tâm lý lòng mình thì ai cũng có, ông PĐT có quyền đề nghị một biểu tượng cho ông và có thể phù hợp với nhiều người khác như ông, nhưng phủ nhận tâm lý của hàng trăm nghìn người hải ngoại, và chắc chắn cả hàng triệu người miền nam ngày nay mà họ không dám phô trương, bằng một lời nói thiếu căn cứ, cụt lùn như thế rõ ràng chỉ chứng tỏ sự thiếu sót của tác giả thôi.

Phùng Mai

From:

Subject: Nguyễn Thanh Giang lại ra tay

Anh PM,

Không biết anh có thì giờ đọc bài gần đây của ông NTGiang chưa? Ông 'trí thức' lại ra tay chửi cờ Vàng là cờ của tay sai ngoại bang đấy!

<http://www.danchimviet.info/archives/68923>

TTL

Email của Nguyễn Quang Duy Gửi Nguyễn Thanh Giang

Kính ông Nguyễn Thanh Giang,

Tôi vẫn thường nhận bài của ông, tôi đọc và một đôi khi rất bất bình nhưng không có ý kiến như bài gần nhất "Một người lính biết suy tư" (<http://www.danchimviet.info/archives/68923>). Trong bài này ông đã trích dẫn nhận xét của nhà văn Phạm Đình Trọng như sau "*... lá cờ vàng vốn xuất xứ là lá cờ của một nhà nước chỉ là công cụ của nước ngoài!*". Sau đó ông kêu gọi "*... mỗi người dân Việt Nam đều biết suy tư, đều dám suy tư như người lính – nhà văn Phạm Đình Trọng.*" Hôm nay ông gửi email cho tôi trong đó có một số góp ý anh Phùng Mai cho ông về việc này. Ông muốn cho tôi biết quan điểm của hai người nhằm rộng đường dư luận.

Cũng như ông, tôi là người viết bình luận chính trị, nhưng khác với ông tôi trân quý bạn đọc và càng trân quý hơn khi biết người đọc là những người "tâm thường" mà chịu khó đọc và góp ý những bài bình luận chính trị khô khan do tôi viết. Tôi tin rằng tôn trọng bạn đọc và

tôn trọng dư luận là nguyên tắc đạo đức ứng xử mà người viết cần phải tuân theo.

Nhà văn Phạm Đình Trọng đã lập luận sai khi cho rằng "*... lá cờ vàng vốn xuất xứ là lá cờ của một nhà nước chỉ là công cụ của nước ngoài!*", ông cố tình trích dẫn và kêu gọi người khác suy tư về lá cờ vàng nên gặp phản ứng bất lợi. Ông cho biết "*đã viết hàng nghìn trang chính luận*" mà chối rằng đã không "cố tình" gây ra thì rõ ràng phải xét lại thiện tâm của ông. Riêng các đóng góp của Phùng Mai cho ông rất có tình và có lý nhưng tôi nhận thấy dường như vẫn chưa thay đổi được suy nghĩ của ông.

Nếu tôi trong hoàn cảnh của ông tôi sẽ tự tìm hiểu và tôn kính lá cờ vàng ba sọc đỏ. Anh Phùng Mai nhớ về sự kiện Võ văn Kiệt sang Úc năm 1993, dưới lá cờ vàng ba sọc đỏ chúng tôi đã đấu tranh cho các nhà bất đồng chính kiến trong đó có ông. Qua chính phủ Úc, Cộng đồng chúng tôi đòi hỏi và Võ văn Kiệt đã phải chấp nhận Úc gửi một phái đoàn điều tra nhân quyền sang Việt Nam. Đây là phái đoàn Quốc Tế đầu tiên sang Việt Nam điều tra nhân quyền. Các quốc gia Tây Phương và các Tổ Chức Quốc Tế sau đó cũng đòi hỏi có được những phái đoàn điều tra nhân quyền. Khi ấy tôi là Chủ tịch CĐNVTD tại Canberra và nằm trong Ban Tổ Chức biểu tình nên tôi nhớ rất rõ.

Cộng đồng Hải Ngoại là một cộng đồng đa nguyên, đa đảng, đa tổ chức chính trị, chúng tôi chỉ đoàn kết dưới một biểu tượng là cờ vàng ba sọc đỏ. Chính những người "tâm thường" liên tục biểu tình dưới lá cờ vàng ba sọc đỏ mới làm áp lực chính giới Tây Phương đòi nhà cầm quyền cộng sản nới rộng nhân quyền tại Việt Nam. Khi đồng bào hải ngoại đấu tranh cho ông Nguyễn Thanh Giang họ không cần biết ông Giang đứng dưới lá cờ nào, chúng tôi chỉ biết ông là một nhà bất đồng chính kiến và đang bị nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam ức bách.

Anh Phùng Mai góp ý ông về một chính phủ tương lai cần hiểu biết và kính trọng lá cờ vàng ba sọc đỏ là một góp ý có tầm nhìn xa. Chủ Nhật 25-11-2012 vừa qua Cộng đồng Người Việt Tự Do tại Victoria vừa biểu quyết thông qua một bản Nội Quy mới. Chúng tôi đã chính thức đưa lá cờ vàng ba sọc đỏ làm biểu tượng cho cộng đồng chúng tôi vào bản Nội Quy mới này. Bất cứ chính phủ Việt Nam nào mà

thiếu kính trọng biểu tượng của cộng đồng chúng tôi họ không phải là bạn, là khách của chúng tôi.

Cờ vàng ba sọc đỏ tự do tung bay tại Việt Nam chính là dấu hiệu của tự do. Nếu đảng Cộng sản vẫn tiếp tục ngoan cố theo Tàu bán nước, tiếp tục đàn áp người dân thì lẽ đương nhiên lá cờ đỏ sao vàng cũng sẽ bị đào thải như đã xảy ra tại các quốc gia cộng sản khác trên thế giới.

Vì anh Phùng Mai là một thành viên Khối 8406, tôi không muốn trao đổi với cá nhân ông để bị hiểu lầm nên cũng xin chuyển đến các anh Phùng Mai, anh chị Khối 8406 của chúng tôi và đồng bào để rộng đường nhận xét.

Rất sẵn lòng trao đổi cùng ông.

Kính thơ

Nguyễn Quang Duy